

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6609204370
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6609204370.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A., I. XX/XX zast. JUDr. Andreou Legényovou, advokátkou, Veľký Krtíš, Komenského 3 proti odporcovi JUDr. Petrovi Grúberovi, nar. 05.05.1967, bývalému správcovi konkurznej podstaty úpadcu ZTS KOMERC, a.s., Slovenská Ľupča 549 o náhradu škody a zaplatenie nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom zo dňa 11.12.2007 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania platobného rozkazu na zaplatenie 4 000 000,- Sk ako náhrady škody a nemajetkovej ujmy za škodu, ktorú mal odporca spôsobiť navrhovateľovi svojím konaním, pretože zasiahol do jeho súkromia podľa Občianskeho zákonníka tým, že na neho podal trestné oznámenie za spreneveru návesu, kde však bol v súdnom konaní v celom rozsahu oslobodený pre nedostatok dôkazov. Jednoznačne utrpela jeho česť, jeho meno v dedine, v ktorej býva ako aj jeho rodiny, keď spoluobčania poukazovali na neho, že bol súdený, spreneveril cudziu vec, vyhýbali sa mu, lebo nevedel dostatočne zdôvodniť, že je nevinný. Zároveň sa domáhal aj náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že v súvislosti s trestným stíhaním bol nútený odstaviť náves, ktorý používal v súvislosti s podnikaním a mala mu tak vzniknúť denná škoda vo výške 15 000,-Sk. Tento náves využíval aj na jazdy do zahraničia, lebo podnikal v medzinárodnej kamiónovej doprave. Uvedený náves bol majetkom úpadcu ZTS Komerca a navrhovateľ bol iba nájomcom uvedeného návesu. Podaním dňa 04.12.2008 doplnil a zmenil navrhovateľ predmetný návrh, a to tak, že žiadal, aby bol odporca zaviazaný na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 2 000 000,-Sk, ktorá mu mala vzniknúť z dôvodu zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v očiach spoluobčanov, obchodných partnerov a príbuzných a škodu vo výške 2 000 000,-Sk ako náhradu za to, že mu bolo zmarené vykonávať podnikateľskú činnosť v obore cestná nákladná doprava, kde denná škoda bola vyčíslená vo výške 255,60 Eur a on si ju uplatňuje v celkovej výške 2 000 000,-Sk. Následne dňa 28.02.2005 bol nútený prerušiť svoju podnikateľskú činnosť nielen z dôvodu, že náves, ktorý používal pri výkone činnosti bol zadržaný a odstavený, ale aj z dôvodu, že o skutočnosti, že sa voči nemu vedie trestné stíhanie sa dozvedeli jeho obchodní partneri a tí už nemali záujem na pokračovaní obchodného vzťahu s navrhovateľom. Tento stav priamo zapríčinil odporca, a to tak, že podal voči navrhovateľovi podnet na začatie trestného stíhania. Takto navrhovateľ v priamej súvislosti s týmto krokom utrpel ako škodu, tak aj nemajetkovú ujmu.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 21.01.2009 uviedol, že v roku 1998 bol Krajským súdom v Banskej Bystrici vymenovaný do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ZTS Komerca

a.s. Slovenská Ľupča, a to uznesením sp.zn. 51-24K11/94 zo dňa 10.03.1998, pričom úpadca pred vyhlásením konkurzu podnikal okrem iného aj v poskytovaní leasingových služieb iným podnikateľom, ktorú činnosť vykonávalo osobitné oddelenie a po vyhlásení konkurzu jednotlivé leasingové prípady riešil zamestnanec úpadcu Ing. Z. O.. Pretože u navrhovateľa nedošlo k štandardného ukončeniu leasingového prípadu a nereagoval na výzvy na odkúpenie predmetu leasingu, ani predmet leasingu nevrátil, konal tak navrhovateľ v rozpore so zmluvou č. XXX/XX/X o nájme dopravného prostriedku. Na základe pripravenej agendy leasingového oddelenia bolo ako aj v iných podobných prípadoch podané oznámenie, podľa ktorého odporca žiadal, aby orgány činné v trestnom konaní preskúmali konanie navrhovateľa. Odporca teda kategoricky netvrdil, že navrhovateľ spáchal trestný čin sprenevery tak, ako to tvrdí navrhovateľ vo svojom návrhu. V oznámení konštatoval len skutkové okolnosti a žiadal o preskúmanie konania navrhovateľa. Vzhľadom na tvrdenie navrhovateľa v návrhu, že v konečnom dôsledku bol spod obžaloby oslobodený odporca uviedol, že orgány činné v trestnom konaní po preskúmaní konania navrhovateľa už bez ďalšieho úkonu a zásahu odporcu zhodnotili, že zo strany navrhovateľa došlo ku konaniu, ktoré by mohlo napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu. Bolo vznesené obvinenie, prebehlo prípravné konanie, bola podaná obžaloba na súd, teda viaceré osoby znalé práva pripustili trestnoprávnu zodpovednosť navrhovateľa a Okresný súd vo Veľkom Krtíši pôvodne rozsudkom č.k. 1T/124/1997-150 zo dňa 27.03.2000 uznal navrhovateľa vinného zo spáchania trestného činu sprenevery. V konečnom dôsledku síce v predmetnom konaní súd podľa § 226 písm. b/ Trestného poriadku navrhovateľa spod obžaloby oslobodil, avšak dôvodom oslobodenia spod obžaloby bolo konštatovanie, že predmetný skutok nie je trestným činom, pretože konanie nenaplnilo po materiálnej stránke znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorá okolnosť bola zvýraznená aj v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/1053/02 zo dňa 09.10.2002, kde odvolací súd konštatoval, že po formálnej stránke konanie obžalovaného napĺňalo znaky trestného činu sprenevery, pretože je pravda, že navrhovateľovi bola vec zverená, jeho konanie možno istým spôsobom hodnotiť ako prisvojenie si cudzej veci.

Z uvedeného je zrejmé, že len okolnosť výšky škody, ktorý súd v trestnom konaní sa v podstate stotožnil so sumou 7 747,- Sk, čo malo predstavovať údajný rozdiel medzi vzájomnými pohľadávkami navrhovateľa a spoločnosti ZTS Komerč a.s., spôsobila a dopomohla navrhovateľovi k oslobodeniu spod obžaloby. Zároveň vzniesol námietku premlčania.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 51-24K11/1994-KI-2368 zo dňa 02.11.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.11.2009, bol zrušený konkurz na majetok úpadcu ZTS Komerč a.s. v konkurze po splnení rozvrhového uznesenia a odporca bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty. Dňa 23.04.2010 došlo k výmazu predmetnej obchodnej spoločnosti z obchodného registra. Na základe týchto skutočností okresný súd uznesením č.k. 5C/139/2009-99 zo dňa 10.09.2010 zastavil konanie pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, a to nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania v zmysle § 19 Občianskeho súdneho poriadku, pretože dňom výmazu z obchodného registra zanikla spôsobilosť byť účastníkom konania pre obchodnú spoločnosť ZTS Komerč a.s. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. O tomto odvolaní rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením č.k. 17Co/218/2010-107 zo dňa 28.10.2010 predmetné uznesenie okresného súdu potvrdil. Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý uznesením sp. zn. 6Cdo/231/2011 zo dňa 08.01.2012 zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj uznesenie Okresného súdu Brezno a vec vrátil Okresnému súdu Brezno na ďalšie konanie. Vo veci bolo dňa 25.04.2013 rozhodnuté rozsudkom č.k. 5C/8/2012-163 a to tak, že návrh navrhovateľa bol zamietnutý z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/520/2013-181 zo dňa 19.12.2013 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo svojom uznesení krajský súd uviedol, že "pokiaľ prvostupňový súd posúdil vznesenú námietku premlčania odporcom v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka spolu s § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď uviedol: "Opodstatnenosť uplatneného nároku navrhovateľ opiera práve o uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši o oslobodení žalovaného spod obžaloby, teda bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, ktorým tento súd oslobodil navrhovateľa spod obžaloby pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona. Rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši 1T/124/99 tak nadobudol právoplatnosť 09.10.2002, teda už 10.10.2002 sa mohol

navrhovateľ domáhať voči odporcovi náhrady škody. S týmto sa odvolací súd nemôže stotožniť, pretože je v rozpore s tvrdeniami navrhovateľa, ktorý opodstatnenosť svojho uplatneného nároku neodvodzoval od skutočnosti, že bol v rámci trestného konania _____ spod obžaloby oslobodený, teda nenamieta, že by v dôsledku správania sa odporcu bol neodôvodnene trestne stíhaný resp. že by bolo voči nemu neodôvodnene a protizákonne vedené trestné stíhanie. Tieto závery nie je možné z tvrdení navrhovateľa vyvodiť, keď tento opakovane tvrdil, že či už škoda resp. nemajetková ujma mu bola spôsobená konaním samotného odporcu tým, že na neho podal trestné oznámenie ako správca konkurznej podstaty pri výkone svojej funkcie, v dôsledku čoho došlo zo strany polície k zadržaniu jeho návesu, ktorý užíval na výkon svojej podnikateľskej činnosti a týmto mu bolo zmarené vykonávanie podnikateľskej činnosti v odbore cestná nákladná doprava. Namietal predovšetkým nedôvodnosť podania trestného oznámenia odporcom, nie následné nedôvodné vedenie trestného stíhania voči jeho osobe. Taktiež konštatoval, že práve konaním odporcu ako správcu konkurznej podstaty, ktorý podal na neho podnet na začatie trestného stíhania došlo k ukončeniu podnikateľskej činnosti, pretože sa o tom dozvedeli jeho obchodní partneri a títo nemali záujem na pokračovaní obchodného vzťahu s navrhovateľom, čím bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v očiach spoluobčanov, obchodných partnerov ako aj príbuzných. Okresný súd tak nedôsledne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty, keď vychádzal z iných skutkových okolností, ktoré tvrdil samotný navrhovateľ. Navrhovateľ si svoj nárok _____ na náhradu škody resp. nemajetkovej ujmy neuplatňoval v dôsledku začatia a vedenia trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, ale konaním odporcu ako správcu konkurznej podstaty, ktorý v rámci výkonu svojej funkcie podal trestné oznámenie _____ na navrhovateľa, v dôsledku čoho mu vznikla škoda."

Súd vytyčil pojednávanie na 09.09.2014. Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ktorého ospravedlnila jeho právne zástupkyňa, preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie prednesom právnej zástupkyne navrhovateľa, výsluchom žalovaného, listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise sp. zn. 5C/8/2012, ako aj v pripojenom trestnom spise Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T/124/99 a spise Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/91/2007 a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Ako prvou skutočnosťou sa súd musel zaoberať vnesenou námietkou premlčania, ktorú aj na pojednávaní vzniesol odporca.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že odporca dňa 25.01.1999 podal na Okresnú prokuratúru vo Veľkom Krtíši oznámenie o podozrení z trestného činu, ktorého sa mal dopustiť navrhovateľ tým, že dňa 10.08.1994 uzatvoril _____ so spoločnosťou ZTS obchodný podnik zmluvu o nájme č. XXX/XX/X na vozidlo náves _____ NL XX VN EC BB XX/XX, neskôr VK XX-XX na dobu určitú od 01.09.1994 do 01.05.1995. Dočasný nájomca (navrhovateľ) napriek viacerým výzvam zmluvný vzťah nevyporiadal kúpou podľa čl. V bod 4 písm. b), napriek tomu predmet nájmu naďalej užíval, čím spôsobil škodu. Preto odporca ako správca konkurznej podstaty ZTS Komerca a.s. Slovenská Ľupča podal na navrhovateľa oznámenie a žiadal, aby orgány činné v trestnom konaní preskúmali konanie navrhovateľa. Súčasne žiadal aj o odňatie návesu spolu s dokladmi, ktorý je ich majetkom. Uznesením vyšetrovateľa policajného zboru vo Veľkom Krtíši zo dňa 22.04.1999 bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.05.1995 vypršala zmluva č. XXX/XX/X o nájme dopravného prostriedku návesu NL XX Z., č. podvozku XXXXX, podpísaná _____ medzi ZTS, obchodný podnik, štátny podnik Banská Bystrica v

zastúpení T. B. M. ako prenajímateľom a B. B. ako nájomcom. Navrhovateľ napriek viacerým výzvam zo strany ZTS Komerč a.s. Slovenská Ľupča, čo je nástupnícka organizácia po ZTS štátny podnik Banská Bystrica, uvedený náves nevrátil a ani s prenajímateľom nepodpísal zmluvu o kúpe uvedeného vozidla v zmysle čl. V bod. 4 písm. b) vyššie uvedenej zmluvy, pričom hodnota uvedeného návesu bola v dobe vypršania nájmovej zmluvy cca 100 000,-Sk, čím pre ZTS Komerč a.s. Slovenská Ľupča spôsobil škodu vo výške 100 000,-Sk. Predmetné uznesenie o vznesení obvinenia bolo navrhovateľovi doručené dňa 19.05.1999.

Pri svojom výsluchu v trestnom konaní dňa 11.06.1999 navrhovateľ uviedol: "V roku 1992 som si založil živnosť na nákladnú dopravu, kde som ako živnostník podnikal do roku 1996. Živnosť som nezrušil, avšak ju už nevykonávam z dôvodu doposiaľ nevykonalých pohľadávok v Ruskej federácii. Mám problémy kardiovaskulárneho charakteru, chrbtice a pľúc. Na základe živnostenského oprávnenia som v minulosti podnikal v oblasti nákladnej dopravy s firmou NOUBLE EUROPEEN Dolná Strehová, pričom za účelom podnikania som si na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XX/X zo dňa XX.XX.XXXX prenajal od ZTS obchodný podnik Banská Bystrica, areálu Slovenskej Ľupče náves NL XX Z.. Vozidlo je stále odparkované na mojom dvore, a to už tri roky, pred nikým som ho neskrýval, ani som o to nemal žiadny záujem."

Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 27.03.2000 navrhovateľ (obžalovaný) uviedol, že znalec podľa neho nemôže 4 roky dozadu hodnotiť náves, pretože nevie aké v tom čase boli pneumatiky, nevie aká bola plachta, podlaha, rám, bola robená aj podlaha už po ukončení zmluvy, čo robil na vlastné náklady, takže znalec nemôže vedieť či náves v tom čase spĺňal predpisy alebo nie a na otázku samosudcu uviedol, že v tom čase síce náves bol pojazdný, avšak v čase trestného konania už nebol jazdy schopný. V odvolaní zo dňa 15.05.2000 proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č.k. 1T/124/99-150 zo dňa 27.03.2000, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery, navrhovateľ výslovne uviedol, že on predmetný náves nijakým spôsobom neskrýval, neprivlastnil si ho, náves je odparkovaný v priestoroch jeho nehnuteľnosti v obci Dolná Strehová, kde ho mali možnosť vidieť orgány činné v trestnom konaní, nijakým spôsobom nenakladal s predmetným návesom, ktorý je už dlhšiu dobu nepojazdný, a teda nemôže slúžiť výkonu jeho eventuálnych podnikateľských aktivít. Zároveň on sám už dlhšiu dobu nepodniká, pretože je vážne chorý a je plne invalidný dôchodca. V predmetnom trestnom konaní bol navrhovateľ rozsudkom č.k. 1T/124/99-226 zo dňa 08.07.2002 spod obžaloby oslobodený, proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, avšak Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením sp. zn. 2To/1053/02 zo dňa 20.10.2002 odvolanie prokurátora zamietol.

Pokiaľ navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že nemajetková ujma mu mala vzniknúť v dôsledku podaného trestného oznámenia, súd považoval za preukázané, že trestné oznámenie bolo podané na Okresnú prokuratúru vo Veľkom Krtíši dňa 25.01.1999. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti fyzickej osoby, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po tomto dni, dňa 26.01.1999 a trojročná lehota na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v tomto prípade uplynula dňa 25.01.2002. Z tohto dôvodu považoval súd nárok na uplatnenú nemajetkovú ujmu v celom rozsahu za premlčaný.

Ohľadom náhrady škody uplatnenej z dôvodu, že navrhovateľ nemohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, lebo došlo k zadržaniu návesu, právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že k zadržaniu návesu v skutočnosti nikdy nedošlo a náves sa ešte aj v súčasnosti nachádza na dvore navrhovateľa. Navrhovateľ odvodzuje právo na náhradu škody od podaného trestného oznámenia, súd má potom za to, že objektívna lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo podané trestné oznámenie, teda odo dňa 26.01.1999. Čo sa týka subjektívnej lehoty má súd za to, že najneskôr mohla začať plynúť dňom, kedy bolo navrhovateľovi doručené uznesenie o vznesení obvinenia, t.j. dňa 19.05.1999. Ak si navrhovateľ uplatnil náhradu škody vo výške 255,60 Eur denne, avšak vyčíslil ju v celkovej výške 66 387,84 Eur, po prepočítaní na dni vychádza, že si uplatnil túto náhradu škody za cca 260 dní. Súd má teda za to, že si túto škodu uplatnil za dni od 26.01.1999 do 18.10.1999. V tomto prípade nárok na náhradu škody plynul za každý deň samostatne a takisto aj premlčanie plynulo samostatne, najneskôr však začalo plynúť dňa 19.10.1999. Vzhľadom na subjektívnu dvojročnú premlčaciu lehotu táto uplynula najneskôr dňa 18.10.2001. Aj z toho dôvodu považoval súd celý návrh navrhovateľa na náhradu škody za premlčaný.

Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že škoda mu mala byť spôsobená úmyselne, a preto nie je nárok premlčaný, súd poukazuje na skutočnosť, že pri náhrade škody je stanovená kombinovaná premlčacia lehota, a to subjektívna (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok oboch lehôt je stanovený odlišne, na seba nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Tieto dve premlčacie lehoty začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia lehota, teda ak napríklad odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia lehota podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade uplynula subjektívna premlčacia doba najneskôr dňa 18.10.2001, pričom návrh bol podaný aj po jej uplynutí.

Súd však zároveň poukazuje na skutočnosť, že k samotnej škode v dôsledku podania trestného oznámenia dôjsť nemohlo. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že v dôsledku podaného trestného oznámenia nemohol vykonávať živnosť, pretože bol náves zadržaný a odvrátili sa od neho aj jeho obchodní partneri. Súd však považuje za preukázané, že už v čase keď bolo podané trestné oznámenie navrhovateľ živnosť nevykonával. Uviedol to sám pri svojom výsluchu v trestnom konaní, kde povedal, že od roku 1996 už živnosť nevykonáva, samotný náves nebol v tom čase už ani pojazdný, tri roky bol odparkovaný na jeho dvore, takže mu táto škoda v súvislosti s podaným trestným oznámením vzniknúť ani len nemohla.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že k premlčaniu dôjsť nemohlo, pretože on už podával aj ďalšie žaloby, a to žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 50Cb/64/2004-Km a žalobu vedenú na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/91/2007, súd poukazuje na skutočnosť, že obidve tieto konania boli zastavené. V prípade konania, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Banskej Bystrici bol ako navrhovateľ uvedený súčasný navrhovateľ a ako odporca bola uvedená spol. ZTS Komerč a.s. so sídlom Slovenská Ľupča 549, pričom toto konanie bolo zastavené z dôvodu, že odporca bol vymazaný z obchodného registra. V konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/91/2007 išlo o ochranu osobnosti, kde sa navrhovateľ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 000,-Sk s príslušenstvom. Predmetné konanie však bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, a to uznesením č.k. 12C/91/2007-35 zo dňa 07.11.2007. Ak si veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde, premlčacia doba počas konania neplynie, avšak iba za predpokladu, že veriteľ v konaní riadne pokračuje. Ak sa súdne konanie v uplatnenom práve v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania zastavilo, nastáva stav ako keby ku konaniu vôbec nedošlo. Veriteľ si preto môže uplatniť to isté právo na súde znova, pokiaľ však premlčacia lehota na jeho uplatnenie ešte neuplynula. Z týchto dôvodov má súd za to, že tu nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehota, pretože v konaní sa riadne nepokračovalo, konanie bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti účastníkovi, ktorý úspech nemal. Odporca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, ale trovy konania si neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).